

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam
nr. 103 - Zondag 13 maart 2022

Welkom!

Vandaag is het de tweede zondag in de Vasten- ofwel Veertigdagentijd. Het Gregoriaanse openingsgezag voor de Mis is een kort gebed dat al heel wat prijs geeft van wat er vandaag in de Lezingen te lezen staat. Het Psalmvers (uit Psalm 27) zegt: *‘Naar U gaat mijn hart uit, U wil ik zien, uw gelaat Heer, wil ik aanschouwen. Verberg uw aanschijn niet’*. Biddend bereidt dit Psalmvers ons voor het Evangelie waarin we lezen over de verheerlijking van de Heer op de berg Tabor. Een berg staat in de Heilige Schrift voor de plaats van ontmoeting met God. Ons verlangen gaat zeker uit naar het zien van God maar zo dikwijls zien wij Hem niet en horen we Hem niet. Ons leven – zeker ook in deze dagen waarin we overspoeld worden met oorlogsberichten – lijkt soms meer een dal met schaduw, een dieptepunt, dan een berg, een hoogtepunt, waar we glorie, licht en leven ervaren. Daarom bidden we indringend: Heer, verberg U niet!

Gods Woord op Zondag 13 maart 2022

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (9, 28b-36).

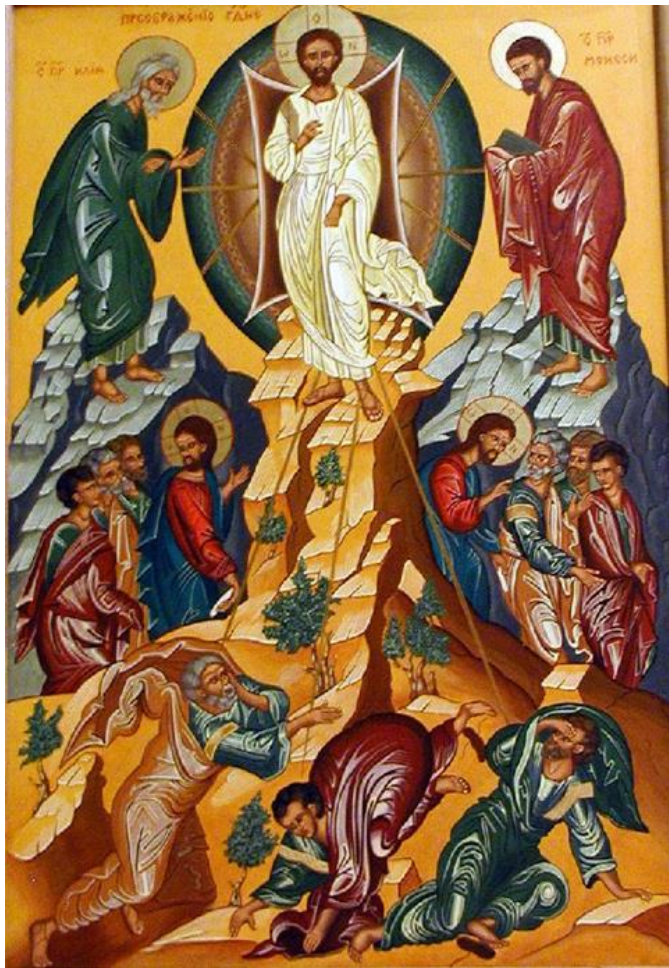
In die tijd nam Jezus Petrus, Johannes en Jakobus met zich mee en besteeg de berg Tabor om er te bidden. Terwijl Hij in gebed was veranderde zijn gelaat van aanblik en werden zijn kleren verblindend wit. En zie, twee mannen waren met Hem in gesprek; het waren Mozes en Elia die in heerlijkheid verschenen waren, en zij spraken over zijn heengaan dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken. Petrus en zijn metgezellen waren intussen door slaap overmand. Klaar wakker geworden zagen zij zijn heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden. Toen dezen van Hem heen wilden gaan zei Petrus tot Jezus: „Meester, het is goed dat wij hier zijn. Laten wij drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.” Maar hij wist niet wat hij zei. Terwijl hij zo sprak, kwam er

een wolk die hen overschaduwde. Toen de wolk hen omhulde, werden zij door vrees bevangen. Uit de wolk klonk een stem die sprak: „Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene, luistert naar Hem.” Terwijl de stem weerklonk bemerkten zij dat Jezus alleen was. Zij zwegen erover en verhaalden in die tijd aan niemand iets van wat zij gezien hadden.

Ter overweging

Deze 2de zondag van de Veertigdagentijd horen we het prachtig mooie verhaal gelezen over de verheerlijking van de Heer op de berg Tabor. Ik stel me zo voor dat dit een hoogtepunt is uit het leven van de heilige Apostelen samen met de Heer. En zo’n hoogtepunt hadden ze ook wel nodig. Kort voor deze verheerlijking ofwel gedaanteverandering legde de Heer in Caesarea Philippi aan zijn leerlingen uit, dat Hij in Jeruzalem zou moeten lijden en sterven. De apostelen waren vol droefenis en wanhoop toen zij het hoorden. Maar nu Jezus neemt de HH. Petrus, Jakobus en Johannes mee om te bidden. Later zijn het dezelfde drie die ook getuigen zullen zijn van Jezus’ doodsstrijd in de Hof van Olijven.

Op de berg Tabor, in de afzondering, gebeurt het: de Heer wordt van gedaante veranderd. Zij zagen Hem spreken met Elia en Mozes. Zij spraken over de dood die Hij in Jeruzalem zou moeten ondergaan. Deze openbaring van Jezus’ heerlijkheid bracht de leerlingen een geweldig geluk. De Hl. Petrus is diep geraakt door deze gebeurtenis en wil dat alles blijft zoals het dan is. Maar het gaat er niet om op die plaats te zijn, maar om altijd bij de Heer te zijn. Het gaat erom Hem te kunnen zien in ons leven en in onze eigen omstandigheden. Als we in de nabijheid van de Heer zijn en Hij in onze nabijheid, doet het er niet toe, of we de grootst mogelijke geluk van de wereld beleven, of dat we in een ziekbed liggen. Waar het om gaat, is de verbondenheid en nabijheid.

Me dunkt dat wij graag zo'n zelfde geloofservaring zouden willen als de heilige Apostelen ontvingen in het Hl. Evangelie van deze zondag. Zo'n ervaring die ons heel ons leven kracht en sterkte biedt voor moeilijke momenten. Het bestaan van een mens is een tocht naar de hemel, onze eigenlijke woonplaats, onze bestemming. Deze tocht is van tijd tot tijd moeizaam en afmattend. Als wij daadwerkelijk christelijk willen leven moeten we vaak tegen de publieke opinie ingaan. Soms moeten we ook tegen onszelf ingaan en de strijd aanbinden met onze eigen afgoden: eten en drinken, hoogmoed en betweterigheid, ijdelheid en luxe, Boeddha of Krishna beelden, telefoon of werk, computer... Er is te veel om op te noemen wat ons kan afhouden van verbondenheid en nabijheid met God in Jezus Christus.

Laten we daarom proberen steeds de hemel voor ogen te houden. Ons leven in de hemel zal voor altijd vrij zijn van welke bekoring dan ook. We hoeven niet bang te zijn kwijt te raken wat we bezitten en we zullen niet iets anders willen hebben dan de heerlijkheid van de hemel. Dan zullen we met de Hl. Apostel Petrus in goede en oprecht zin kunnen zeggen: *Heer, het is goed dat wij hier zijn.*

Om dit te kunnen moeten we dikwijls zelf de Tabor bestijgen, d.w.z. onze tegenslagen en moeilijkheden aanvaarden. De berg Tabor is een hoge berg. Voor de leerlingen was het een flinke klim! Ook wij moeten ons die moeite toestaan om Gods heerlijk licht te zien. We moeten ook dikwijls de wolk binnengaan waarin God woont, dit is het gebed en de liturgie, om Gods stem te horen. Op die berg, in die wolk, spreekt God de Vader, door Jezus, tot alle mensen van alle tijden en ook tot ons persoonlijk. Zijn stem wordt in elke tijd gehoord, in het gebed, in de woorden van de Hl. Schrift en ook door de leer van de Kerk. Dit is dezelfde God die we nu in ons gewone leven kunnen vinden, te midden van ons werk, buiten op straat, bij de mensen rondom ons. We vinden Hem in de Hl. Eucharistie waarin Christus met Lichaam en Bloed, Ziel en Godheid werkelijk aanwezig is. Zelfs in de eenvoud van een kleine Hl. Hostie is de Heer bij ons.

Het geloof vraagt best veel van ons. We moeten opnieuw leren de Heer te vinden in wat gewoon is en alledaags. De veertigdagentijd is een tijd van bekering en vernieuwing van ons leven. Laten we ons daarom goed voorbereiden op de Tabor van deze zondag, om later ook naar de Calvarieberg te kunnen gaan, om met de Heer door het dal te gaan, te lijden en te sterven én om met Hem te verrijzen in heerlijk licht.

Gebed

God, hemelse Vader, Op de Tabor berg hebt Gij ons Jezus geopenbaard als uw Zoon, groter dan de grootste der profeten. Gij hebt ons gezegd te luisteren naar uw beminde Zoon. Leer ons luisteren naar zijn woord en schenk ons inzicht in het mysterie van zijn lijden en verheerlijking. Laat ons leven van zijn woord en verlicht de ogen van ons geloof om met vreugde uw heerlijkheid ook met eigen ogen te kunnen aanschouwen, tot kracht en sterkte als wij verkeren in de dalen van ons leven. Wij vragen het U door dezelfde Christus onze Heer. Amen.

Livestream & Nieuwsbrief ronddelen

De viering uit St. Nicolaasga wordt deze zondag wederom via livestream en onze website uitgezonden: **www.dechristoffel.nl** Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie. Even zo goed willen wij u vragen deze Nieuwsbrief rond te delen.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen

In het Evangelie van deze zondag lezen over een heel bijzonder moment. Terwijl Jezus aan het bidden was, veranderde zijn gezicht. En zijn kleren werden stralend wit. Opeens stonden er twee mannen bij hem met een hemelse glans over zich heen. Het waren Mozes en Elia. Ze spraken met Jezus over de dingen die in Jeruzalem zouden gaan gebeuren. Intussen waren Petrus, Jakobus en Johannes in slaap gevallen. Toen ze wakker werden, zagen ze de hemelse glans van Jezus. En ze zagen ook de twee mannen die bij hem stonden. Toen Mozes en Elia weg wilden gaan, zei Petrus tegen Jezus: ‘Meester, het komt goed uit dat wij hier zijn! We zullen drie hutten maken: één voor u, één voor Mozes, en één voor Elia.’ Maar Petrus had er niets van begrepen. Op dat moment kwam er een wolk boven hen. Mozes, Elia en Jezus verdwenen in de wolk. Petrus, Jakobus en Johannes werden bang. Toen klonk uit de wolk Gods stem, die zei: ‘Dit is mijn Zoon. Ik heb hem uitgekozen. Luister naar hem.’ Nadat God gesproken had, was Jezus weer alleen. De leerlingen vertelden in die tijd aan niemand wat ze gezien hadden.

Dit is wel een heel bijzonder verhaal. Heb jij ooit zo iets meegemaakt? Misschien heb je wel eens meegemaakt dat als alles goed gaat, je kunt stralen van blijdschap. Misschien lijkt dat er een beetje op. Maar toch gebeurt hier meer. Bij Jezus ging het toch niet helemaal goed. Want in deze tijd denken we juist aan zijn lijden en het aan het kruis dat Hij moest dragen en aan zijn dood. Het wonder van glans en het licht wijzen al op Pasen en op het nieuwe leven dat later komt. Verdriet en moeilijkheden horen ook bij ons leven maar we moeten altijd vasthouden aan wat komt: Gods glans, licht en leven.

‘Dit is mijn Zoon. Ik heb hem uitgekozen. Luister naar hem.’